Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: A. S. M., zastoupeného Mgr. Dagmar Dřímalovou, advokátkou se sídlem Praha 6, Muchova 9, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2006, čj. 8 Az 22/2005 - 26,

takto:

I. **Kasační stížnost se odmítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

III. **Odměna advokátky Mgr. Dagmary Dřímalové se určuje částkou 2400 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

Odůvodnění:

Kasační stížností doručenou Městskému soudu v Praze dne 9. 3. 2006 se žalobce jako stěžovatel domáhal zrušení shora označeného usnesení městského soudu, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 7. 2005, čj. OAM-497/LE-05-07-2005. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla stěžovatelova žádost o udělení azylu zamítnuta jako nedůvodná podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a zároveň bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění. Vzhledem k tomu, že pobyt žalobce nebyl znám, i když byl ověřován jak v evidenci Ministerstva vnitra (čl. 20), tak prostřednictvím Policie České republiky (čl. 22), soud mu z důvodu neznámého pobytu ustanovil usnesením ze dne 7. 12. 2005, čj. 8 Az 22/2005 – 23 opatrovnici. Jí bylo dne 8. 2. 2006 doručeno rozhodnutí o zastavení řízení.

Žalobce dne 9. 3. 2006 podal proti shora uvedenému usnesení kasační stížnost faxem a ve stejný den ji podal k poštovní přepravě. Kasační stížnost byla podána opožděně. Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále

jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Tato lhůta počala běžet dnem 9. 2. 2006, kdy byl rozsudek doručen opatrovnici. Skutečnost, že žalobci byl později rozsudek soudem doručen, nemá na běh lhůty k podání kasační stížnosti žádný vliv (obdobně i rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, 3 Azs 130/2004 - 33, dostupné na www.nssoud.cz). Lhůtu pro podání kasační stížnosti tedy nelze počítat ode dne 9. 3. 2006.

Nejvyšší správní soud podotýká, že podle § 33 písm. e) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil. Z tohoto ustanovení vyplývá povinnost žadatele o azyl informovat soud o změně místa pobytu, tedy iniciativa nezbytná ke zjištění pobytu je nejen na straně soudu, tuto lze v dané věci považovat za dostatečnou, tak v případě svévolného odchodu z azylového střediska zejména na straně stěžovatele samotného. Jak se již soud vyjádřil v rozhodnutí ze dne 1. 7. 2004, čj. 2 Azs 258/2004 - 40 (www.nssoud.cz), řízení o azylu má určitá specifika, mezi něž patří i zjevná zvýšená snaha o rychlost a efektivnost. Aby tyto procesní principy mohly být reálně naplněny, je nezbytná náležitá součinnost žadatele o azyl, jejímž projevem je mj. hlášení místa pobytu žadatele o azyl (§ 77 zákona o azylu) a to tak, aby byla zajištěna vzájemná komunikace mezi ním a příslušným státním orgánem.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), byl-li podán opožděně. Nejvyšší správní soud podle tohoto ustanovení kasační stížnost jako opožděně podanou odmítl. Vzhledem k neprodlenému rozhodnutí o návrhu nerozhodoval již o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát (usnesení ze dne 30. 1. 2007, čj. 8 Az 22/2005 - 69), v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 2100 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci a nahlížení do spisu, jež je součástí úkonu převzetí a příprava věci, a dále 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů], celkem 2400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu